

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni wyroków w sprawie C-232/94 MPA Pharma GmbH przeciwko Rhône-Poulenc Pharma GmbH⁽¹⁾ oraz w sprawach połączonych C-427/93, C-429/93 i C-436/93 Bristol — Myers Squibb i in. przeciwko Paranova A/S⁽²⁾ należy dokonywać w ten sposób, że podmiot dokonujący przywozu równoległego, który jest uprawniony do wprowadzania na rynek produktu leczniczego i posiada informacje o tym przywożonym równoległym produkcie leczniczym, oraz który wydaje niezależnemu przedsiębiorstwu instrukcje dotyczące nabycia i przepakowania produktu leczniczego, szczegółów wzoru opakowania produktu oraz czynności związanych z tym produktem, narusza uprawnienia właściciela znaku towarowego, podając na opakowaniu zewnętrznym produktu leczniczego przywożonego równoległe swoją nazwę jako nazwę podmiotu przepakowującego — a nie niezależnego przedsiębiorstwa, które jest uprawnione do przepakowywania i dokonało przywozu produktów leczniczych oraz fizycznego przepakowania, obejmującego także (powtórne) nanoszenie znaku towarowego danego właściciela?
- 2) Czy ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze przyjęcie założenia, iż podanie jako nazwy podmiotu przepakowującego nazwy podmiotu uprawnionego do wprowadzania na rynek, a nie — przedsiębiorstwa, które na zlecenie dokonało fizycznego przepakowania, nie może spowodować wyciągnięcia przez konsumenta (użytkownika końcowego) błędnego wniosku, że to właściciel znaku towarowego jest odpowiedzialny za przepakowanie?
- 3) Czy ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze przyjęcie założenia, iż możliwość wprowadzenia w błąd co do tego, czy właściciel znaku towarowego jest odpowiedzialny za przepakowanie, jest wykluczona, jeśli nazwa podmiotu, który dokonał fizycznego przepakowania, została podana jako nazwa podmiotu przepakowującego?
- 4) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze znaczenie ma jedynie możliwość wprowadzenia w błąd co do tego, czy właściciel znaku towarowego jest odpowiedzialny za przepakowanie, czy też znaczenie dla tej odpowiedzi mają inne związane z właścicielem znaku towarowego względy, na przykład to, że (a) podmiot, który dokonuje przywozu równoległego i fizycznego przepakowania, a także (ponownie) umieszcza znak towarowy tego właściciela na zewnętrznym opakowaniu produktu leczniczego z tego względu potencjalnie dokonuje niezależnego naruszenia przysługujących właścicielowi uprawnień do znaku towarowego i (b) może to wynikać z sytuacji polegającej na tym, iż podmiot, który dokonuje fizycznego przepakowania, jest odpowiedzialny za to, że opakowanie narusza oryginalny stan produktu leczniczego lub też wygląd przepakowanego produktu jest taki, iż można założyć, że szkodzi on renomie właściciela znaku towarowego (zob. m. in. wyrok w sprawach połączonych C 427/93, C 429/93 i C 436/93 Bristol Myers Squibb i in. przeciwko Paranova A/S)?

- 5) Czy ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze to, że podmiot uprawniony do wprowadzania na rynek, który podał swą nazwę jako nazwę podmiotu przepakowującego, w momencie zgłaszania właścicielowi znaku towarowego zamiaru sprzedaży pochodzącego z przywozu równoległego przepakowanego produktu leczniczego należał do tego samego koncernu, co podmiot, który dokonał fizycznego przepakowania (spółka siostrzana)?

⁽¹⁾ Rec. s. I-3671

⁽²⁾ Rec. s. I-3457

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Višje sodišče v Mariboru (Républika Słowenii) z dnia 20 października 2009 r. — Jasna Detiček przeciwko Maurizio Sgueglia

(Sprawa C-403/09)

(2009/C 312/39)

Język postępowania: słoweński

Sąd krajowy

Višje sodišče v Mariboru

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jasna Detiček.

Strona pozwana: Maurizio Sgueglia.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd Republiki Słowenii (państwo członkowskie WE) jest w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) z dnia 27 listopada 2003 r. nr 2001 właściwy, by ustanowić środki zabezpieczające w przypadku, gdy sąd innego państwa członkowskiego będący na mocy rzeczowego rozporządzenia sądem właściwym do rozstrzygnięcia, co do istoty sprawy, ustanowił środek zabezpieczający uznany za wykonalny w Republice Słowenii?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie:

Czy stosując prawo krajowe (na co zezwala przytoczony art. 20 rozporządzenia) sąd słoweński może ustanawiając środek zabezpieczający w rozumieniu tegoż art. 20 rozporządzenia, zmienić lub uchylić prawomocny i wykonalny środek zabezpieczający ustanowiony przez właściwy na mocy tego rozporządzenia do rozstrzygnięcia co do istoty sprawy sąd innego państwa członkowskiego?